

1

ชายหนุ่มตื่นนอนด้วยอาการอ่อนล้าเล็กน้อย เนื่องจากแสงจากจอคอมพิวเตอร์ที่เปิดทิ้งไว้ก่อนนอนแยงตาให้หลับ ๆ ตื่น ๆ ตลอดคืน ชายหนุ่มสัญญากับตัวเองว่าจะไม่ทำอะไรสาระเช่นนี้อีก แต่ด้วยความอยากรู้ อยากเห็นบางอย่างเขาจึงอดเข้าไปดูหน้าเว็บของตนไม่ได้ และพบว่าเขาได้เพื่อนใหม่ เพิ่มขึ้นอีกสองสามราย มีคนเข้ามาแสดงความคิดเห็นตอบโต้กันไปมาในกระทู้ของนายสุกีสุกี้อย่างสนุกสนาน

เขาสายหัวไปมาขณะพิมพ์ข้อความลงไป เข้มนาฬิกายังคงเดินตามปกติ แต่สิ่งที่แปลกไปจากเดิมในวันนี้คือ สุกฤษฏ์ไม่ได้ละจากหน้าจอคอมพิวเตอร์เพื่อเตรียมตัวไปทำงานเหมือนเช่นทุกวัน แต่กลับสาละวนหารูปถ่ายตนเองที่ดูเป็นมิตรเพื่อใช้เป็นรูปแทนสถานะของเจ้าตัวในหัวข้อสนทนาต่าง ๆ และนี่เองเป็นสาเหตุให้เขาขำงานสายกว่าปกติไปร่วมครึ่งชั่วโมง ซึ่งเรื่องเช่นนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนนับแต่เขาเข้าทำงานวันแรก

สุกฤษฏ์รู้สึกหงุดหงิดไม่น้อยที่ปล่อยให้เรื่องไร้สาระเหล่านี้เกิดขึ้น แต่อีก

ใจหนึ่งเขาก็หาเหตุผลอ้างว่าหลังจากยอมเสียเวลาทำตามขั้นตอนทุกอย่างให้ครบสมบูรณ์ในการเป็นสมาชิกสังคมออนไลน์แห่งนี้ ก็คงไม่มีเรื่องอะไรทำให้เสียเวลามากมายอีกแล้ว

แต่ความจริงกลับไม่เป็นเช่นนั้น ในเวลาไม่ถึงสองสัปดาห์ เฟซบุ๊กซึ่งดูเหมือนจะรู้ดีไปหมดว่าใครเป็นใคร ทำอะไร อยู่ที่ไหน และเห็นความเป็นไปได้ว่าใครน่าจะรู้จักใครอีกก็เริ่มต้นแนะนำ “เพื่อน” จากทุกหนแห่งให้เขาทีละคนสองคน นายสุกีสู้ก็กับบนเครือข่ายเสมือนแห่งนี้จึงค่อย ๆ สะสมเพื่อนมากขึ้นตามลำดับ จนในที่สุดจำนวน “เพื่อน” ในบัญชีเฟซบุ๊กของเขาก็แซงหน้าเพื่อนร่วมงานในชีวิตจริงไปสองสามเท่าเลยทีเดียว

ณ เวลานั้น เขาตอบตนเองไม่ได้ว่าชีวิตหลังจากเป็นสมาชิกเว็บไซต์แห่งนี้ดีขึ้นหรือแย่ลง รู้แต่เพียงว่ามันไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป

และโดยไม่รู้ตัว การเข้าไปเช็กเฟซบุ๊กกลายเป็นสิ่งแรกที่เขาทำทุกเช้าหลังเข้างาน ไม่ต่างอะไรจากข้อเท็จจริงที่เขาสืบทราบภายหลังว่าผู้ใช้บริการเครือข่ายนี้ในวัยระหว่างสิบแปดถึงสามสิบสี่ปี ไม่ต่ำกว่าสี่สิบแปดเปอร์เซ็นต์หรือเกือบครึ่งหนึ่งก็ปฏิบัติเช่นเดียวกัน ในไม่ช้าสุกีสู้ นักวิจัยด้านสถิติผู้คร่ำเคร่งกับตัวเลขมาตลอดก็เริ่มจะเรียกได้ว่า “ติด” สังคมแห่งนี้เข้าแล้ว สิ้นเดือนนั้น เขาตั้งใจใช้เงินเดือนที่ได้ถอยโทรศัพท์มือถือเครื่องใหม่เอี่ยม ด้วยเหตุผลง่าย ๆ ว่ามันสามารถเข้าใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลา หรืออีกนัยหนึ่งคือเขาเข้าไปดูเฟซบุ๊กของตนเมื่อไหร่ก็ได้นั่นเอง บางทีสุกีสู้ก็เคยถามตัวเองเหมือนกันว่าแท้จริงแล้วมันจำเป็นแค่ไหนที่จะต้องเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเสมือนแห่งนี้ เขามีเพื่อนดีในที่ทำงาน แม้จะห่างอยู่บ้างเมื่อต้องจากบ้านมาทำงานในเมือง แต่การสังสรรค์กับเพื่อนฝูงเป็นครั้งคราวก็พอบรรเทาได้ ส่วนเรื่องความโสดสำหรับคนทำงานวัยยี่สิบต้น ๆ ยังไม่ใช่สาระสำคัญอะไร แล้วทำไมยังต้องการคนเข้ามาเห็นใจเวลาเคร่งเครียดหรือแบ่งปันเรื่องสนุก ๆ ในโลกออนไลน์อีกล่ะ คำตอบที่ได้ออกจะพรวดไปสักหน่อย เพราะหลายครั้งสังคมเหล่านี้ก็ให้ข้อมูลเป็น

ประโยชน์และหัวใจ หรือแม้แต่เครื่องมือทางจิตวิทยาง่าย ๆ อย่างปุ่ม “like” รูป หัวแม่มือโป้งตรามือที่หนึ่ง (ดูคล้ายสัญลักษณ์พริกไทยขวด) เพื่อแสดงให้เห็นว่าเราชอบความเห็นของใคร หรือเพื่อน ๆ ซึ่งชมแนวคิดจากตัวตนของเราแค่ไหน ทั้งที่รู้ว่ามันเป็นแค่แรงกระตุ้นง่าย ๆ เพื่อก่อให้เกิดการจราจรของข้อมูลเชื่อมโยงจากคนหนึ่งสู่คนอีกกลุ่มหนึ่งให้มากขึ้น แต่เขาก็อดดีใจไม่ได้ทุกครั้งที่มีคนมากด “ชอบ” ความเห็นของนายสุกี้สุกี้

ถามว่าทำไมเฟซบุ๊กถึงต้องทำอย่างนั้นนะหรือ คำตอบแสนง่ายดายที่เขาค้นพบคือธุรกิจนั่นเอง บริการที่ดูเหมือนจะฟรีแห่งนี้สามารถสร้างรายได้จากค่าโฆษณาและการขายโปรแกรมเสริมต่าง ๆ จนธุรกิจมีมูลค่ากว่าสี่หมื่นล้านดอลลาร์ แถมยังเติบโตอย่างไม่หยุดหย่อน ดังนั้นการเชื่อมโยงระหว่างผู้ใช้งานแต่ละคนยิ่งแตกแขนงออกไปมากเท่าไร ยิ่งเป็นผลดีต่อบริษัทมากเท่านั้น แต่นั่นไม่ได้มีความหมายอะไรเลยสำหรับปัจเจกชนเพียงคนเดียวในโลกอันแสนวุ่นวายอย่างสุกฤษฎี เพราะสิ่งที่เขาได้รับคิดเป็นมูลค่าทางความรู้สึกมากกว่า มันเป็นความอยากรู้ อยากเห็นที่อยากจะคาดเดาจากเพื่อน ๆ ว่าแต่ละคนจะมีปฏิกิริยาต่อความคิดเห็นและกระตุกที่เขาตั้งอย่างไรและมากน้อยแค่ไหน ความรู้สึกไม่เดียวดายและสิทธิประโยชน์เล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้เองที่เป็นเหมือนสิ่งเสพติดชนิดอ่อนสำหรับชีวิตนักสถิติอย่างเขา

status: online

ชายหนุ่มทดลองใช้งานระบบอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือถือเครื่องใหม่ในร้านกาแฟชื่อดังจากต่างประเทศ บางทีความรู้สึกที่ได้จากการดื่มกาแฟแก้วละหลายร้อยบาทก็ไม่ต่างจากการเล่นเฟซบุ๊กของเขาในขณะนี้สักเท่าใด เพราะสิ่งที่เขากำลังบริโภคจริง ๆ นั่นคือประสบการณ์และความรู้สึกมากกว่าสิ่งของที่จับต้องได้ วันนั้นเขาได้รู้ว่าเพื่อนสมัยมัธยมอีกคนกำลังจะแต่งงาน เพื่อน

บางคนไปกินข้าวแกงร้านประจำก็ถ่ายรูปอาหารธรรมดา ๆ แต่ชวนน้ำลายสอมาลง ในขณะที่บางคนบ่นเรื่องบริการแสนแย่ของภัตตาคารระดับห้าดาว...แล้วตัวเขาเองล่ะ นายสุกีสุกี้ถามตัวเอง

Update Status

Add Photos/Video

เคยได้ยินว่าถ้าเราฝันถึงใคร...เค้าคนนั้นกำลังคิดถึงเรา...ผมมักจะฝันถึงคนแปลกหน้าอยู่บ่อย ๆ

นายสุกีสุกี้ยกกาแฟขึ้นจิบเป็นครั้งสุดท้าย เขาทอดถอนใจเบา ๆ เหมือนมองผู้คนที่เดินขวักไขว่ในป้ายวันอาทิตย์แสนเฉื่อยชา ชายหนุ่มปล่อยให้กลิ่นกรุ่นของกาแฟค่อย ๆ จางหายไป แล้วจึงเก็บโทรศัพท์มือถือกับนิตยสารอีกฉบับที่ถือมาอ่านฆ่าเวลากลับบ้าน

เย็นวันนั้น สุกฤษฎักกลับเข้าห้องพักด้วยความรู้สึกมึนตื้อ อาจเป็นเพราะกาแฟเย็นที่รับเข้าสู่อ่างกายเมื่อบ่ายเข้มข้นไปนิด ตู๋เย็นยังคงแน่นไปด้วยน้ำผลไม้หมดอายุที่ผู้เป็นเจ้าของจงใจทิ้งไว้เช่นนั้น เพื่อเป็นเครื่องเตือนสติไม่ให้หลงไปกับโปรโมชันใด ๆ อย่างไม่ลืมหูลืมตาอีก ชายหนุ่มสอดสายสายตามองของกินในตู้เย็น เขาได้ฝักจากช่องแช่มาเล็กน้อย ไข่ไก่หนึ่งฟอง เท่านั้นก็เพียงพอแล้วสำหรับบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปมือเย็น ดูช่างขัดกับภาพลักษณ์ที่เพ็งนั่งจิบกาแฟแก้วละหลายร้อยก่อนหน้านั้นเสียจริง แต่เขาไม่ได้คิดอะไรนัก ระหว่างรอให้น้ำเดือดด้วยความเคยชินบวกกับไม่รู้จะทำอะไร ชายหนุ่มหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาเปิดเฟซบุ๊กอ่านอีกครั้งหนึ่ง

Unlike · Comment · Share · 6

ปุ่น บ้านโป่ง คิดมากนะเพื่อน กินแปะก๊วยแล้วไปนอนซะ

ทรงศักดิ์ เทอร์โบ อากาศคนโสด เป็นโรคเดียวกันเลย

ปุ่น บ้านโป่ง สงสัยจะจริง ว่าแต่เมื่อคืนข้าฝันถึงน้องญาญาด้วย คุณ :

ทรงศักดิ์ เทอริโบ เจริญละ (-_-)๔

นายสุกีสู้กัโนโลกออนไลน์หัวเราะในลำคอสองสามครั้งเมื่อเห็นเพื่อนเก่าตั้งแต่สมัยเรียนต่อความกันอย่างไร้สาระในหน้าเว็บของตน เขาดูรายชื่อคนที่กด “ชอบ” สถานะล่าสุดของเขาด้วยความอยากรู้ และพบว่านอกจากเพื่อน ๆ ที่คุ้นเคยกันห้าคนแล้ว ยังมีรายชื่อประหลาดที่เขาไม่เคยรู้จักมาก่อนปรากฏอยู่ในรายการด้วยชื่อหนึ่ง และรายชื่อนี้ก็ได้ส่งคำร้องขอเป็นเพื่อนเขาด้วย

เขายังไม่ทันตัดสินใจว่าควรตอบรับคำร้องขอนั้นหรือไม่ ข้อความใหม่ก็ปรากฏขึ้นบนหน้ากระพู่

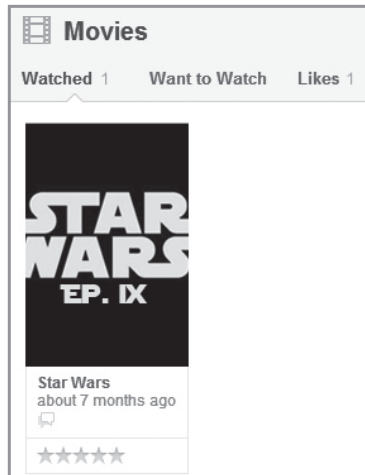
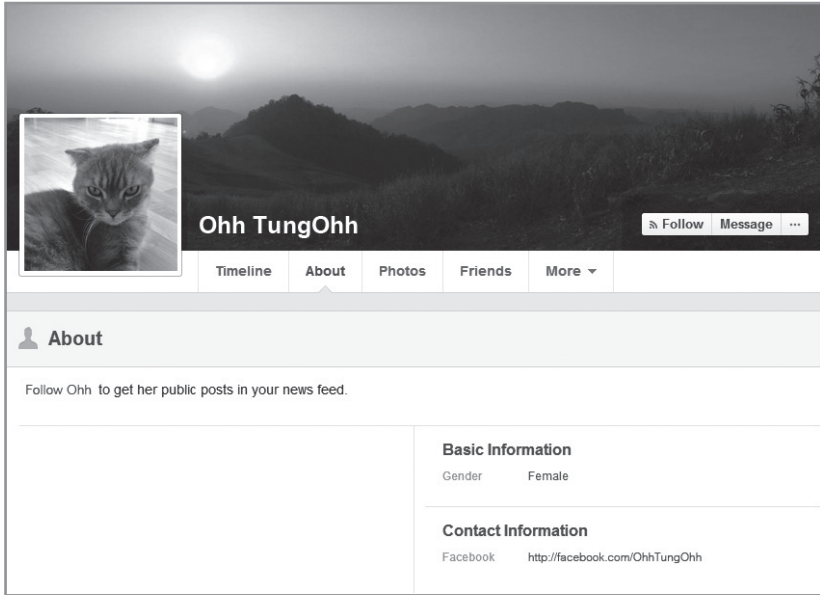
ไอ้ ตังไอ้ พี่สุกีสู้ กัโนไปต้องขี้นแน่ ๆ เลย 555

ชายหนุ่มอ่านหัวข้อที่ใครบางคนเพิ่งเขียนลงบนหน้าเฟซบุ๊กของตนอีกครั้ง เขาได้แต่บ่นเพิ่มพ่าวว่าใครนะช่างกล้าเขียนแซวคนไม่รู้จักกันขนาดนี้ แต่อีกใจหนึ่งก็เริ่มสนใจคนแปลกหน้าผู้นี้เสียแล้ว นายสุกีสู้ก็ไม่วีรื่อที่จะกดเข้าไปดูหน้าจอของบุคคลผู้มีฉายาบนโลกออนไลน์ว่า ไอ้ ตังไอ้ ทันที

แต่แล้วเขาก็ต้องผิดหวัง เนื่องจากหน้าเว็บเฟซบุ๊กของแซกปริศนาผู้นี้ในส่วน [About] ไม่เปิดเผยข้อมูลใดๆ นอกจากรู้แค่เธอเป็นผู้หญิง ไม่แสดงวันเดือนปีเกิด ที่อยู่ หรือสถานที่โพสต์ข้อความ แต่การที่เธอเรียกเขาว่า “พี่” จากหัวข้อกระพู่ที่เขียนนั้นพอจะอนุมานได้ว่าสวายน้อยผู้นี้ถ้าไม่เป็นเด็กแก่น ๆ ที่แอบเล่นอินเทอร์เน็ตจากเครื่องคอมพิวเตอร์ของที่บ้าน ก็อาจเป็นสาววัยรุ่นกวน ๆ ลักคนที่บังเอิญผ่านมาเจอข้อความที่เขาเขียนไว้

นายสุกีสู้ก็หยุดคิดชั่วขณะหนึ่ง จริง ๆ แล้วข้อมูลเกี่ยวกับตัวตนในโลกของความเป็นจริง แซกปริศนาผู้นี้อาจเป็นใครก็ได้ทั้งนั้น เพราะเครือข่ายนี้เป็นเพียงโลกเสมือน สุดแท้แต่สมาชิกคนไหนจะจินตนาการว่าตนเองเป็นอะไร ซึ่งดูแล้วไม่น่ามีพิษภัยอะไร แกรมเจ้าเด็กคนนี้ยังชอบดูมหาภาพยนต์สงครามอวกาศ

อย่างสตาร์วอร์สเหมือนเขาด้วย น่าจะพอไปกันได้ ว่าแล้วนายสุกี้สุกี้ก็ตอบรับคำร้องขอในที่สุด

ในวันนี้เรามีเพื่อนในเครือข่ายเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่งแล้ว หนทางจะมีเพื่อนให้ได้ไม่น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของสมาชิกแต่ละคนในสังคมออนไลน์แห่งนี้เข้าใจเป้าหมายไปอีกหนึ่งขั้น (จากข้อมูลสถิติโดยเฉลี่ยผู้ใช้งานเฟซบุ๊กหนึ่งคนจะมีเพื่อนในบัญชีหนึ่งร้อยสามสิบสามคน)

Mr. Suki-Suki and **ไอ้ ตั่งไอ้** are now friends

เสียงกาดัมน้ำเดือดร้องดังขึ้นทำลายความเงียบภายในห้องและเตือนสติเขาอีกครั้ง ลุกฤษฎ์เดินกลับไปยังโต๊ะกินข้าวเพื่อปรุงระหมี่กึ่งสำเร็จรูปให้พร้อมเป็นอาหารมื้อค่ำ

แต่ละวันช่างผ่านไปเร็วเสียเหลือเกิน ชายหนุ่มคิด

status: offline

2

ชายหนุ่มตื่นนอนด้วยอาการอ่อนล้าเล็กน้อย เนื่องจากแสงจากจอคอมพิวเตอร์ที่เปิดทิ้งไว้ก่อนนอนแยงตาให้หลับ ๆ ตื่น ๆ (อีกแล้ว) ทำให้เขานึกถึงเรื่องบางเรื่อง ที่นักจิตวิทยาบอกว่า หากเราทำอะไรซ้ำ ๆ ติดต่อกัน เกินยี่สิบครั้ง สมองบางส่วนของเราจะค่อย ๆ ซึมซาบพฤติกรรมเหล่านั้นจนกลายเป็นนิสัยโดยไม่รู้ตัว ถึงวันนี้สุกฤษฎีเริ่มไม่แน่ใจเหมือนกันว่าตัวเองติดนิสัยเล่นคอมพิวเตอร์ก่อนนอนจนผล็อยหลับไปหรือเปล่า แต่อย่างน้อยทุกวันนี้เขาก็มีวินัยมากขึ้น จึงไม่กระทบกระเทือนเวลาทำงานเหมือนเช่นที่แล้วมา

เช้าวันนี้ข้อมูลตัวเลขอัตราการเกิด การตาย การแต่งงาน การมีลูก และอีกสารพัด “การ” ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตคน กองพะเนินอยู่บนโต๊ะทำงานของเขา แต่เช้า ชายหนุ่มรู้ทันทีที่เห็นกองเอกสารเหล่านี้ว่า ฤดูปรับอัตราเบี้ยประกันได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว ถึงเวลาที่นักวิจัยข้อมูลเชิงสถิติอย่างเขาต้องแสดงศักยภาพที่แท้จริงเสียที (หลังจากมัวแต่นั่งเล่นเฟซบุ๊กมานาน)

สุกฤษฎีมองข้อมูลต่าง ๆ ผ่านแล้วผ่านเล่าผ่านสายตาไปอย่างไม่รู้ร้อน

รู้หนาว เรื่องราวชีวิตคนนับร้อยนับพันไหลผ่านระบบประมวลผลของเขาตลอดเข้าวันนั้น ชีวิตคนเราบางครั้งก็อาจสรุปเป็นตัวเลขต่างๆ ได้เพียงไม่กี่บรรทัดจริงๆ หรือ เกิดอะไร เรียนจบเมื่อไหร่ แต่งงานวันไหน มีลูกกี่คน ป่วยหนักกี่ครั้ง จากโลกนี้ไปตอนอายุเท่าไร แค่นี้จริงๆ หรือ ตัวเลขเหล่านี้เมื่อนำมาคำนวณควบคู่กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินเพื่ออีกนิดหน่อย เขาก็สามารถผลิตส่วนผสมอันกลมกล่อมทางสถิติความน่าจะเป็นเพื่อคาดการณ์ว่าชายหรือหญิงคนหนึ่งเมื่อซื้อประกันชีวิตแล้วจะมีโอกาสเรียกร้องสินไหมชดเชยแค่ไหน หรือมากน้อยเท่าไรตลอดอายุสัญญาเพื่อเสนอให้บริษัทประกันภัยคำนวณเบี้ยเรียกเก็บที่เหมาะสมด้วยกันทั้งสองฝ่าย

แม้จะชินกับการรวบรวมข้อมูลเหล่านี้ แต่ในใจลึกๆ เขากลับโหยหาอะไรบางอย่างที่แตกต่างออกไป แต่จนกระทั่งตอนนี้ตัวเขาเองยังไม่รู้เลยว่ามันคืออะไร ชายหนุ่มบีนหวดหว่างคิ้ว พักสายตาจากการจ้องมองหน้าจอเป็นเวลานาน เขาคิดว่าน่าจะทำอะไรสักอย่างเพื่อคลายเครียดบ้าง ว่าแล้วสุกฤษฎ์ก็ผละจากโต๊ะทำงานไปซังกาแพร์ออนมาแก้วหนึ่งสำหรับจิบขณะเล่นอินเทอร์เน็ต ได้เวลาที่นายสุกฤษฎ์จะเข้าไปอัปเดตข่าวสารในแวดวงเพื่อนฝูงแล้ว นิ้วของเขาพิมพ์ชื่อเว็บปลายทางและล็อกอินอย่างรวดเร็ว ในเสี้ยววินาทีของการถ่ายโอนข้อมูลบนทางด่วนข้อมูลด้วยระดับสิบสามเมกะบิตต่อวินาที หน้าจอเพซบุ๊กของเขาแสดงผลลัพธ์แทบจะทันที

ชายหนุ่มหรีตาเล็กน้อยด้วยความสงสัย เนื่องจากวันนี้มีข้อความใหม่ที่เขาไม่ค่อยชอบใจนักปรากฏขึ้นตรงมุมจอ

ทรงศักดิ์ เทอร์โบ invited you to try Happy farm life.

สุกฤษฎ์วางแก้วกาแฟลงแล้วหันมาตั้งใจตรวจดูว่าเกิดอะไรขึ้นกันแน่ เพื่อนสนิทของเขาตั้งแต่สมัยเรียนมหาวิทยาลัย หรือชื่อเรียกในเครือข่ายสังคม

เสมือนว่า *ทรงศักดิ์ เทอร์โบ* ตัวป่วนที่มักแสดงความเห็นแบบซักไบให้เรือเสียในเว็บของเพื่อน ๆ เป็นประจำ ส่งคำขอให้เขาสมัครร่วมเล่นเกมออนไลน์อะไรสักอย่างที่ใช้เฟซบุ๊กเป็นพื้นฐานการติดตั้ง นายสุกี้สุกี้สายหน้าอย่างอ่อนใจ เพราะนี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เขาได้รับคำเชื้อเชิญลักษณะนี้

ในโลกแห่งความเป็นจริง สำหรับนักวิจัยเชิงสถิติอย่างสุกฤษฎ์แล้ว การเสียเวลารันละชั่วโมงสองชั่วโมงเล่นเกมออนไลน์นั้น ช่วงเป็นช่วงเวลาที่หมดไปอย่างไร้ความหมายเสียเหลือเกิน ชายหนุ่มจึงได้แต่กดปฏิเสธเรื่อยไป แต่วันนี้อาจต้องยกให้เป็นกรณีพิเศษเพราะตัวเขาเองรู้สึกมีหวังไม่น้อยกับข้อมูลชุดใหม่ที่ได้รับ ดังนั้นการทำสวนทำไร่หรือบริหารจัดการทีมฟุตบอลอาจเป็นทางเลือกในการผ่อนคลายสมองรูปแบบหนึ่งก็ได้

สุกฤษฎ์หยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาอย่างลึกลับเล็กน้อย

“ฮัลโหล...ไอ้ซิงเธอ...เป็นไง ส่งรีเคสต์เกมไว้สาระมาให้สมัครตลอดเลยนะ” ชายหนุ่มเหินแสมซึ่งเพื่อนสนิทคนหนึ่งซึ่งสมาชิกบนโลกออนไลน์รู้จักในนาม *ทรงศักดิ์ เทอร์โบ*

“เอาน่า ๆ ไม่คิดถึงไม่ส่งไปให้หรือกนะครับ...ไอ้สุกี้” เสียงปลายสายตอบอย่างอารมณ์ดี

“แล้วตกลงว่า ข้าต้องทำอะไรอีกบ้างหลังตอบรับรีเคสต์เอ็งแล้ว” สุกฤษฎ์ตัดเข้าประเด็น

“ฮันแน...อยากลองเล่นแฮปปี้ฟาร์มไลฟ์กับเขาบ้างนี่สิ” ซึ่งเพื่อนสนิทจับทางได้แต่ไม่ได้ถือสาหรือแฉมากนัก เนื่องจากแท้จริงแล้ว ซิงเองก็ต้องการความช่วยเหลือจากสมาชิกเกมออนไลน์ในโลกเฟซบุ๊กเช่นกัน การแนะนำวิธีเล่นคร่าว ๆ จึงเริ่มต้นทันที และก็เป็นดังที่สุกฤษฎ์คาดไว้ไม่ผิด เกมออนไลน์ตัวการ์ตูนน่ารัก ๆ ที่เล่นได้ทุกเพศทุกวัย และที่สำคัญไม่ต้องเสียสตางค์เกมนี้แท้จริงแล้วไม่ต่างอะไรจากสุนัขจิ้งจอกจอมเจ้าเล่ห์ที่ในคราบลูกแกะน้อยแสนซื่อเท่าไรนัก

ในบทวิจัยการตลาดที่เขาเคยอ่าน หลักการง่าย ๆ ของเกมออนไลน์ที่เป็นบริการเสริมฟรีในโลกเฟซบุ๊กนั้นพอจะสรุปปรัชญาได้สั้น ๆ ว่า Easy to play, difficult to master หรือ เล่นง่าย เก้ายาก นั่นเอง แท้จริงแล้วเกมเหล่านี้ไม่ได้ฟรีอย่างที่หลายคนคิด มันเปิดโอกาสให้ผู้เล่นเพลิดเพลินกับเกมและค่อย ๆ พัฒนารากฐานปฏิสัมพันธ์ระหว่างเกมและผู้เล่นทีละน้อย โดยให้ผู้เล่นสามารถเอาชนะและผ่านด่านต่าง ๆ พร้อมมอบรางวัลที่อุปลักษณ์ขึ้นมาเพื่อให้ผู้เล่นรู้สึกดีแต่ไม่นาน เกมที่แสนง่ายตายแถมเป็นมิตรเหล่านี้จะเริ่มยากขึ้น ๆ โดยที่ผู้เล่นแทบไม่รู้ตัว และในที่สุดมันก็จะดำเนินไปถึงจุดหนึ่งที่ผู้เล่นไม่อาจฝ่าฟันอุปสรรคต่อไปได้ จำเป็นต้องอาศัยความช่วยเหลือเรื่องทรัพยากรต่าง ๆ จากผู้เล่นคนอื่น ทั้งที่เล่นและไม่เคยเล่นเกมนี้มาก่อน และนี่คือที่มาของการขอความช่วยเหลือหรือเชิญชวนให้คนอื่น ๆ มาเป็นสมาชิกและเล่นเกมนั้น ๆ เพิ่มขึ้น เป็นการประชาสัมพันธ์แบบบอกต่อที่ได้ผลรวดเร็วทันใจไม่น้อย

ในเวลานั้นทุ่งหญ้าในปศุสัตว์น้อย ๆ ที่ทรงคักดี เทอร์โบ สรรค์สร้างประสบปัญหาหน้าท่วมซ้ำซาก แก้ไขไม่ได้หากเขาไม่รวบรวมเพื่อนฝูงสมาชิกเฟซบุ๊กอีกหกคนให้ลงทะเบียนเข้าไปเป็นคณงานช่วยซ่อมแซมทำนบน้อยในไร่แห่งแฮปปี้ฟาร์มไลฟ์ และในวันหนึ่งงานปรับปรุงพัฒนาชีวิตบ้านไร่ของซังก็สำเร็จเสียทีจากความช่วยเหลือของคณงานรายสุดท้ายที่ตอบรับลงทะเบียนเล่นเกม ซึ่งก็คือ นายสุกีสุกี่นั่นเอง

status: online

บ่ายวันนั้นเองหลังจากตอบตกลงเป็นคณงานในสวนของทรงคักดี เทอร์โบแล้ว นายสุกีสุกี่ก็ลองถางวัชพืช ปรับแต่งหน้าดิน และลงไม้ล้มลุกราคาถูกในแปลงกสิกรรมผืนเล็กในโลกเสมือนของตนเองบ้าง สิ่งสุดท้ายที่เขาทำก่อนกลับบ้านคือตั้งชื่อฟาร์มและเปิดการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตทั้งไว้อีกสิบสองชั่วโมง (ในโลก

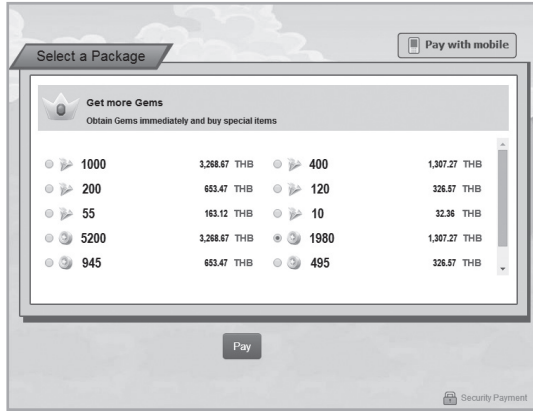
แห่งความเป็นจริง) เพื่อจะได้มีโอกาสเก็บเกี่ยวพืชสวนในแปลงไปขายสู่ตลาด การเกษตร ก่อนนำเงินมาพัฒนาเครื่องไม้เครื่องมือและเมล็ดพันธุ์ใหม่ ๆ ในบ้านไร่สุกี้แลนด์ของเขา

เล่นไปเล่นมาก็สนุกดีเหมือนกันแฮะ...ชายหนุ่มนี่ก็ในใจขณะพยายาม ขับรถไล่ปรอบ ๆ ที่ดินแปลงใหม่ที่ใหญ่ขึ้นเพื่อตัดแต่งไม้ดอกไม้ผลต่าง ๆ ตามชอบใจ

และนี่อาจเป็นครั้งแรกที่เขาเชื่อมต่อโลกออนไลน์ตลอดเวลาโดยไม่ได้ออกจากเฟซบุ๊กเลย เพื่อจุดประสงค์ให้ได้ฟาร์มที่สวยงามกว่าใคร ๆ ในบรรดาผู้เพิ่งเริ่มเล่นด้วยกัน ทุกครั้งที่ได้พันธุ์ไม้ใหม่ ๆ หรือวัวควายในไร่ของเขาชนะการประกวด นายสุกี้สุกี้จะต้องนำภาพและข้อความชื่นชมที่ได้รับจากเกมไปโพสต์ในหน้าเฟซบุ๊กของตนเสมอ โดยไม่รู้ว่ากำลังตกเป็นกลไกชิ้นหนึ่งในการโปรโมตเกมนั้นเสียแล้ว สุดท้ายเขาเองก็ไม่ต่างจากไอ้ซังที่ตนเคยเหินแสมเรื่องการเข้าไปปั่นเบี่ยนตามหน้าเว็บของเพื่อน ๆ ในรายชื่อที่มี แล้วเที่ยวขอให้คนโน้นคนนี้เข้าไปสมัครเล่นเกมเพื่อช่วยให้ไร่กลสิกรรมของเขาก้าวหน้าต่อไป

ผ่านไปหนึ่งอาทิตย์ เพื่อนฝูงในรายชื่อทั้งหมดที่เขามีสัก ถ้าไม่ตอบปฏิเสธอย่างไร้เยื่อใย ก็ส่งความช่วยเหลือมาให้ฟาร์มของนายสุกี้สุกี้จนครบทุกคน และเมื่ออับจนหนทาง นายสุกี้สุกี้ต้องทำอะไรสักอย่างก่อนที่ฝูงตึกแตนระลอกใหม่จะเข้ากัดกินพืชไร่จนเสียหายเกินเยียวยา เขาจะไม่ยอมปล่อยให้ความพยายามตลอดเจ็ดวันที่ผ่านมาต้องสูญสลายไปในชั่วข้ามคืนแน่นอน นายสุกี้สุกี้ตรวจสอบบัญชีตนเองในเกม เหรียญทองที่มีถูกนำไปซื้อเครื่องบินสำหรับพ่นยาฆ่าวัชพืชเมื่อรอบก่อนเกือบหมด ครั้นจะรอให้เก็บเกี่ยวผลผลิตก่อนแล้วค่อยไปขายก็อาจไม่ทันการ คิดไปคิดมาเขาจึงจำเป็นต้องใช้ทางออกสุดท้าย หนทางที่เขาไม่เคยคาดคิดมาก่อนว่าตนจะถึงขนาดยอมจ่ายเงินจริงในชีวิตจริงเพื่อซื้อเหรียญทองสกุลเงินอุปโลกน์ในเกมนี้ได้...แต่จะว่าไปแล้ว เมื่อมาคิดดู มันก็คุ้มค่าไม่น้อยเมื่อเทียบเงินที่ตัดผ่านบัตรเครดิตเพียงร้อยกว่าบาทกับเครดิตใน

การจัดการฟาร์มแสนสุขของเขาอีกหลายสิบเหรียญทอง

ทุกวันนี้ค่าเงินเหรียญทองในโลกเฟซบุ๊กกำลังจะกลายเป็นสกุลเงินใหม่ที่ได้รับการยอมรับมากกว่าเงินตราบางสกุลจากประเทศในโลกที่สามไปแล้ว นักเศรษฐศาสตร์คาดการณ์ถึงขั้นว่ามันอาจจะกลายเป็นหนึ่งในสกุลเงินตราสากลของโลกอนาคตอันใกล้ก็เป็นได้ นายสุกีสู้กีนั่งมองจอคอมพิวเตอร์อย่างอึ้งอึ้ง เพราะความใจร้อนทำให้เขาเลิกซื้อเหรียญทอง (หรือที่ในวงการเรียกว่า เฟซบุ๊กเครดิต) เพื่อเล่นเกมเหล่านี้มากเกินไปจนความจำเป็นไปพอสมควร เขาจึงต้องทำอะไรสักอย่างเพื่อไม่ให้เงินร่อยกว่าบาทของเขาต้องค้างเติ่งอยู่ในโลกออนไลน์อย่างไร้ความหมาย

โชคดีที่เฟซบุ๊กเครดิตนั้นค่อนข้างเป็นสากลในจักรวาลของสังคมเสมือนแห่งนี้ เกมอื่นๆ ที่มีอยู่ในระบบก็ใช้หน่วยเงินเดียวกันในการซื้อเครื่องมือ เครื่องมือเพื่อสร้างความได้เปรียบหรือความเท่าเทียมผู้เล่นคนอื่น ๆ ได้มากที่สุด ไม่นานนัก นายสุกีสู้กีนได้เป็นสมาชิกเกมใหม่ไปอีกร่วมครึ่งโหล ไล่ตั้งแต่เกมสุดโหดเลือดกระเซ็น เกมคุณแม่บ้านสมองไว ไปจนถึงเกมขวัญใจเด็กอนุบาล... ชื่อเหล่านี้ล้วนอยู่ในบัญชีของเขาทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็ Zombie Apocalypso, Conquer the Empire, Cooking Bonanza!, Veggie Evolution แต่ละเกม

ที่เขาเข้าไปแสดงพลังแห่งอึดตายด้วยเครื่องมือพิเศษต่าง ๆ จากเงินจริงที่เขาทุ่มลงไปนั้น ได้เสียงตอบรับกลับมาด้วยความเคารพนับถือและชื่นชมแทบทั้งสิ้น ชื่อ **นายสุกี้ เมพซิง** (เทพจริง ๆ) จึงกลายเป็นชื่อติดตลาดในสังคมออนไลน์เพียงชั่วข้ามคืน

และแน่นอนว่ายิ่งเขาเล่นเก่งมากเท่าไร ก็ยิ่งมีเด็กมัธยมโตเตรียมหรือเด็กแข่งว่างงานจากมุมใดมุมหนึ่งของโลกกลม ๆ ไปนี้เข้ามาท้าทายหล่มตำแหน่งเขามากขึ้นเท่านั้น บางครั้งนายสุกี้ก็ยิ่งผูกข้อมือได้เก่งไม่เท่าเด็กบ้าเกมบางคนจากยุโรปตะวันออก หรือบางครั้งก็ไปเจอต่อระดับโคตรเซียนทำกับข้าวความเร็วสูงจากมุมใดมุมหนึ่งในเอเชียกลาง เมื่อเริ่มแพ้บ่อยขึ้น สถิติเหล่านั้นคล้ายจะดึงนายสุกี้ให้หลงเข้าไปในวังวนมากขึ้นทุกขณะ ทำให้เขายอมจ่ายเงินซื้อพลังพิเศษต่าง ๆ เสริมเพื่อชัยชนะหรือล้างแค้นในครั้งต่อไป จนกระทั่งครบรอบเดือน บริษัทบัตรเครดิตส่งใบเรียกเก็บเงินมา เขาจึงเข้าใจว่า...ทำไมเฟซบุ๊กที่หากินกับการโฆษณาและขายเครดิตเกมออนไลน์เหล่านี้จึงกลายเป็นธุรกิจระดับหลายพันล้านดอลลาร์ได้ เพราะหนึ่งในจำนวนเม็ดเงินมหาศาลที่หล่อเลี้ยงธุรกิจนี้ มีเงินของเขาสมทบทุนอยู่ด้วยหลายพันบาท

status: offline

ชายหนุ่มขยับไปเรียกเก็บเงินเป็นก้อนกลมด้วยอึดอันตั้งใจ นักสถิติที่อยู่ในโลกแห่งความน่าจะเป็นอย่างเขาไม่น่าหลงกลพื้น ๆ ง่ายตายถึงเพียงนี้ รู้ถึงไหนอายุถึงนั้น เขาได้แต่บอกตัวเองว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับเกมไร้สาระหลอกกินตั้งค์พวกนี้อีกแล้ว สุกฤษฎ์นั่งตริตรองอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ ครั้นจะปล่อยให้ฉายา **นายสุกี้ เมพซิง** เลือนหายไปกับกาลเวลาก็ใช่ที่ เพราะชื่อเสียงและความนับหน้าถือตาในโลกเสมือนที่เขาเพียรสั่งสมมาพร้อมกับการอดหลับอดนอนและความเสี่ยงในการถูกหัวหน้าตำแหน่งแอบเล่นในเวลางานนั้น หากยอม

ให้สูญเปล่าก็ดูจะง่ายเกินไป เขาต้องเข้าไปปราบไอ้พวกเด็กโง่งและเด็ก ม.ต้น หัวเกเรียนที่เคยทำจนเขาหลายเกมให้เซ็ด ก่อนจะล้างมือในอ่างทองคำ เลิกเล่นเกมพวกนี้อย่างเป็นทางการ

ว่าแล้ว สุกฤษณ์ก็ล็อกอินเข้าใช้บริการเฟซบุ๊กอีกครั้งเพื่อจัดการเรื่องที่ยังค้างคาให้เสร็จสิ้น

status: online

“ไอ้เด็กพวกนี้เล่นกับใครไม่เล่น ต้องจัดหนักๆ ให้สักที...” นายสุกฤษณ์ บ่นพึมพำพาลางควงค้อนปอนด์เรืองแสงวิ่งฝ่าเข้าไปกลางดงผีดิบเพื่อทำหั่นผู้ทำชนในโลกเสมือนอย่างเอาเป็นเอาตาย...ณ เวลานั้น เขาไม่อาจจินตนาการได้เลยว่าโลกและผู้คนก่อนการมีเฟซบุ๊กนั้นเป็นเช่นไร